

Feminista támadás a Vörös-Kereszt ellen.

— Lovag Worzikovszkyné nyilatkozata. —

(Saját tudósítónktól.) A Budapesten megjelenő feminista sajtóorgánus: A Nő, egyik legutóbbi számában „Hétezer ápolónő — papíron” cím alatt cikket közöl, amelyben támadást intéz a Vörös Kereszt Egyesület ellen az ápolónői tanfolyamokkal kapcsolatban. Azt írja többek között a feminista lap, hogy a Vörös Kereszt Egyesület diszes ünnepeket, banketteket és egyéb szórakoztató dolgokat rendez, ahelyett, hogy az ápolónői tanfolyam hallgatóit csakugyan használható ápolónőkké képezné ki. Megvádolja a lap az ápolónői tanfolyamokat vezető orvosokat is, azt állítván, hogy az ápolónői vizsga nem más, mint a polgári leányiskolák alsó osztályainak egészségtani vizsgálója, sőt még annál is könnyebb, mert az ápolónőket addig-addig feleltetik egy-egy kérdésre, hogy az ünnepélyes vizsgán briliánsan tudnak válaszolni és elnyerik az ápolónői oklevelet. Azt is állítja még „A Nő”, hogy a hathetes tanfolyam alatt az ápolónők csak egyször egy héten látogatnak be a kórházba, tehát összesen hatszor, a praksisuk tehát annyi, amennyi gyakorlati tudásra hat látogatás alatt szert tehetnek.

Minthogy a cikk általánosságban szól és nem speciálisan a budapesti, vagy valamelyik vidéki egyesületről, tehát érinti a szegedi Vörös Kereszt Egyesületet is. A Delmagyarország munkatársa épp azért felkereste özvegy lovag Worzikovszky Károlynét, a szegedi egyesület elnöknőjét, hogy ő tájékoztassa a közönséget, mennyiben van alapja a feminista-cikknek és a ténybeli adatai csakugyan megállják-e a helyüket. Lovag Worzikovszky Károlyné urnő a következőket mondotta a feministák támadásával kapcsolatban:

— Azok az állítások — mondotta — a melyek a feministák lapjában foglaltaknak, szegedi vonatkozásban teljesen alaptalanok, sőt merem állítani, hogy általánosságban is. A budapesti központ bizonyára megfelelt volna már a cikkekre, ha tudomása volna róla. Minthogy az én figyelmemet föl hívták rá tekintettel arra, hogy a Vörös Kereszt Egyesület szegedi fiókja a legrégibb ilyen alakulás az egész vidéken, tekintettel továbbá arra is, hogy a szegedi fiók tagjai közül mintegy husz önkéntes ápolónő képeztetett ki, akiket a vádak tehát szintén érintenek, kötelességemnek tartom, hogy a cikk ténybeli megjegyzéseire reflektáljak.

— Egyenesen rosszhiszeműség feltételezni azt, hogy az orvosi kar a diplomát kiadja olyanoknak, akiknek nincs elég tudásuk és gyakorlatuk ahhoz, hogy önkéntes ápolónők legyenek. Szegeden nap-nap után dolgoztunk, fáradtunk, tanultunk, hogy a vizsgát letehesük, sőt éjjeli szolgálatokat is tettünk. Éppen megfordítva áll a dolog, mint ahogy az illető folyóirat írja: nemhogy egyszer egy héten praktizáltunk, mi, felavatott ápolónők a kórházban, hanem szombat kivételével egész héten át kint voltunk a kórházban a tanfolyam kezdetétől annak végéig. Szombaton is csak azért nem mentünk a kórházba praktizálni, mert nagytakarítás volt. Ápolunk tifuszos és más fertőző betegeket, lábamputációknál és egyéb operációknál asszisztáltunk, fürdettük és begöngyöltük a tifuszosokat s hogy milyen gyakorlati tudást sajátítottunk el, azt igazolni tudjuk Mann Jakab dr. udvari tanácsos ur, a szegedi állami bábaképző igazgatójának nyilatkozatával is, amidőn az ő intézetében is segédkeztünk a tanfolyam idején egy hasfölmetszésnél, amikor a tanár ur, látva, hogy mennyire komolyan és hozzáértéssel teljesítjük azt, amire vállalkoztunk, azt a

kijelentést tette, hogy ezek után vizsga nélkül is bátran megadja nekünk az ápolónői oklevelet. Illés Imre dr. ur teljesen úgy vezetett be minket a betegek ápolásának munkájába, mintha háboru volna. Jóformán minden műtétnél ott voltunk és asszisztáltunk a csapatkórházban, primitív eszközökkel, mintha háboruban volnánk. A vizsgára pedig hatvan tételből kellett készülnünk, anélkül, hogy tudtuk volna, hogy a hatvan tétel közül melyik kire jut. Azzal a váddal tehát, hogy az önkéntes ápolónők alig tudnak vallamit, csak az orvosi kart dezavualja a cikk érdemtelenül és alaptalanul, mert budapesti vonatkozásban sem tehető fel, hogy egy Dollinger, vagy Hüttl Humér dr., vagy Lumniczer József dr. és még számos európai hírv magyar orvos akik a tanfolyamokat vezették és az ápolónőket kiképezték, az oklevelet kiadták volna akkor, ha az önkéntes ápolónők megfelelő elméleti és gyakorlati tudásáról meggyőződve nem lettek volna. Így áll tehát a dolog s föltötte csodálkozom azon, hogy a feministák ebből az alaptalan dologból tökét alkartak kovácsolni maguknak. Azt hiszem, nem sikerült.

Az első nyilvános katonai tárgyalás.

— Julius 31-én lesz. —

(Saját tudósítónktól.) Tudvalevőleg július 1-én lépett életbe az új katonai bünvádi perrendtartás, amely lényegesen átréformálta a katonai igazságszolgáltatást. Az új törvény alapján Szegeden először július 31-én fognak tárgyalni a hadosztálybíróság Gyertyámos-utca 4. szám alatti épületében. Ez a tárgyalás már nyilvános lesz és így részt vehet azon az érdeklődő közönség és a sajtó is. Az első ügy, amely főtárgyalásra kerül, az ötödik honvédtáborozásbeli katona bűnpöre. A katona zsebtolvajlást követett el és most a honvédfogházban várja ügyének főtárgyalását.

A vádlott katonát Szélpál Istvánnak hívják. A múlt hó 25-én kiszökött a laktanyából és elment özvegy Kocsis Ferenéné Iskola-utcai korezmájába. A korezmában egész éjszaka ivott és a vendégekbe belekötött. Majd reggel felé, amikor az egyik vendég, Dobó István gazdálkodó ittasan elaludt, kilopta a zsebéből az aranyórát, láncsal együtt. Másnap aztán az órát és a láncot elzalogosította az egyik szegedi zálogházban, az árát pedig elmulatta.

A lopásra úgy jöttek rá, hogy Dobó István amikor kijózanodott, a korezmában nagy patáliát csapott az órájáért. A koresmárosnak eszébe jutott, hogy a vendég a katonával egyedül volt jó ideig az ivószobában és így mindjárt Szélpálra irányult a gyanu. A rendőrség áttette az ügyet a katonai hatósághoz és a honvédnél meg is találták a zálogcédulát. Lopás büntette címén már az új törvény alapján indult meg ellene az eljárás.

A főtárgyalást Szerdahelyi László alezredes hadbíró fogja vezetni. Résztvesz a tanácsban az elnökön kívül két százados és egy hadbíró főhadnagy. A vádhatóságot Borbély Tibor főhadnagy hadbíró képviseli. A vádlottat Zsifkovits József főhadnagy védi. A tárgyalás iránt bizonyára nagy érdeklődés fog mutatkozni jogász körökben.

Érdekes, hogy az első tárgyaláson katonai védő lesz és nem civil védő. Ennek oka az, hogy a hadügyminisztériumból még mindig nem érkezett meg a katonai védők kinevezése. A hadügyminiszter felszólítására ugyanis a szegedi ügyvédi kamara jelent-

kezésre hívta fel azokat az ügyvédeket, akik hajlandók a katonai védelmet ellátni. Mintegy tizennégy ügyvéd jelentkezett, akiknek a névsorát beküldték a hadügyminiszternek, a kinevezés valószínűleg vasárnap fog megjelenni a katonaság Hivatalos Közlönyében. Késlelteti még az is a civil védelmet, hogy a mint Eisner Manó dr. az ügyvédi kamarához benyújtott beadványában kifejtette, nem lehet kapni az üzletekben az új katonai perrendtartásról szóló könyvet és így az ügyvédek nem ismerhették meg eddig a törvényt. Így természetesen nem is védhetnek. Ezek azonban mind csak olyan kezdetleges nehézségek, amelyek később könnyen megszüntethetők és az új katonai perrendtartásban lefektetett modern alapelvek csakhamar teljesen érvényre fognak jutni.

Meleg van!

— Szegedi panaszok a kánikuláról. —

Ha az ember rohan a hivatalba, ha versenyt uszik a strandon, ha politizál a kávéházban, ha odahaza van, ha iszik, ha alszik, ha meghal, mást se hall:

— Meleg van! Tébolypító meleg van! Rettenetes meleg van! Tűrhetetlen meleg van. Van a meleg borzalmás! Forró van a meleg.

Ezt mondja, jobban mondva ezt nyögi mindenki különféle variációban. Aki mást mond, az azt mondja:

— Olvadok, izzadok, szédülök, ájulok, hógutát kapok.

Több eset már igazán nincsen. Ennyit a meleg jellemzésére. No meg azt még, hogy nekünk szegény szegedieknek annál melegebb a meleg, mert más témánk nincsen. A képviselőválasztás, a szerb háború réme, az általános mozgósítás falrafestett ördöge, csak hidegen hat. Izgatja, főzi, forralja az embereket, nekünk pedig hűsítő kellene. Tehát a mi részünkre más nem marad, mint a meleg.

Nem esoda ilyen körülmények között, ha a kétségbeesett itthon nyaralók panaszkodnak Egy hivatalnok a következő levelet intézte Hűvösvölgyben hűsülő élet párjához:

Kedves Trézsi!

Leveleddel alszom el, leveleddel ébredek. Fejem alá teszem Hűvösvölgy térképét, fejem alá teszek mindent, ami hűvösre emlékeztet. Kérlek, küldj egy öt kilós postacsomagot, más ne legyen benne, csak levegő. Tanácsot is küldj, hogy kerülhetnék ilesőn hűvösre. A hivatalban rettenetes állapotok dúlnak. A főnök zuhanyt vesz az íróasztala fölé, a Stein ur állandóan otthon felejteti a mellényét, meg a kabátját. A prakcsi akkor a kálapban jön, hogy térdéig ér, csak a két füle látszik ki belőle, de nadrágja nincsen. Magamról nem is merek írni. Képzelheted! Ezek után hűs kegyeidbe ajánlva magam, arra kérlek, ha fázol, gondold rám. Puszi! Hőhullám Leód. U. i. De tulajdonképpen miért van ilyen meleg Szegeden?

Hőhullám Leó problematikus kérdésére feleletet adunk egy kedves, fekete, tizenhat éves urileány panaszából, aki megfigyelő szemekkel nézi a világot és az alábbi sirámkokat mondja el a szegedi melegéről:

— Reggel hat órákor kell hivatalba mennem. Tizenkét órákor jövök a hivatalból; félkettőkor visszamegyek és ott vagyok nyolcig. (Hetven koromáért: ugy-e szemtelenség, hogy csak ennyit fizetnek?) Ehhez még hozzá teszem, hogy Rókuson lakom és a Belyáros végébe járok hivatalba.

— Mikor kilépek félhatkor az utcára, jön egy locsoló-ember. Megindítja a vizet, miközben kiáltoz: Jaj de meleg van! De jó hideg ez a víz!

— A vizet azután a tenyerébe engedi, majd mosni kezdi vele az arcát. Egyszerre lekapja a kabátját és egészen maga felé fordítja a csapot. Tetőtől-talpig locsolja magát